

IDRÆTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

12. AARGANG

REDAKTION:
Sverre Gundersen, A. Faafeng
og Zakken Johansen jr.

JANUAR—
FEBRUAR 1927

Stiftet 27. december 1890.

Bladet utkommer 1 gang hver maaned.
Sendes gratis til medlemmer. Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 1 00 pr. aar.
Ekspedition: Normansgaten 2.

Godt nyt aar

og vel møtt igjen! Naar medlemsbladet nu gaar ind i sit 12te aar er det i grunden med lysere utsigter til et godt arbeidsaar end tidligere. Økonomien som ofte, vi kan nok si meget ofte, har været den største anstøtssten for en regelmæssig utgivelse er for øieblikket forholdsvis bra og den andre tingen medlemsbladet er nok saa avhengig av — interessen blandt medlemmene — er i stadig stigende. Hertil bidrog kanskje i nogen grad det rummelige julenummer vi sidst sendte ut. Vi har ikke behov for at reklamere for medlemsbladet hverken i 1ste, 2den eller 3dje omgang, vi konstaterer bare, at de vi hittil har snakket med blandt medlemmene var fornøid med det. Forslagene til forandringer og forbedringer strømmer stadig ind, og paa en nær forestaaende generalforsamling maa den reserveres mindst en halv time for dem som ønsker at takke redaktionskomiteen for dens arbeide og for dem som har store planer for «reformation» av den redaktionelle linje; alt til bladets og klubbens bedste. Vel møtt.

Der var engang.

Saa begynder saa mangt et eventyr — — —

Jeg følte mig litet oplagt, en kold raa taake drev ind over byen. Hvor jeg snudde mig saa jeg kun grætnes fjæs. Folk hutret og frøs; det samme gjorde jeg. Hvad skulde jeg ta mig til? — Kunde saavidt skimte Freia-klokken, den var vel 7. Fik ta en tur ind om «Grand» og se om nogen av guttene var derinde.

Her sat folk og sturet med en kóp kaffe og forsøkte at slaa tiden ihjæl med nogen smørbrød. Selvfølgelig ingen kjendte; men jeg fik vel gjøre som de andre for at faa et par timer til at gaa.

Jeg blev sittende der og reflektere over tidernes pinagtighet og andre ting som kunde gjøre et skitt

humør om mulig endnu værre. Bl. a. behandlet mine tanker en samtale jeg forleden dag hadde hat med kassereren, hvor under han paa sin egen veltalende maate la ut om hvor uendelig meget styret i klubben kunde utrette, hvis ialfald fjerdeparten av medlemmene betalte kontingenten i ret tid. Det var jo hyggelig at høre paa hvorledes han saa saftig fik æreskjeldt forskjellige stortalende «klubpatrioter» (selv hadde jeg tilfældigvis betalt); men allikevel var det et trist bilde han utmalte for mig. Jeg forsøkte at trøste ham saa godt jeg kunde med «at saa var det den gang jeg var kasserer» og gav ham haab om, at det nok kunde «bli bedre». Da vi endelig sa hinanden god nat, glimtet det i hans øine et svakt haab og jeg tror, han var blit kvit sine selvmordstanker for denne gang. Saaledes rullet mine tanker frem det ene haabløse bilde etter det andet om klubbens affærer, indtil endelig kelneren gjorde mig opmerksom paa, at naar jeg hadde betalt de 4 kroner jeg skyldte, saa kunde jeg gaa, for nu skulde kafeen stænges for idag. (Kontingenten i Tjalve siges at være kr. 4,— pr. halvaar.) Jeg ruslet hjem — —

Tiden gaar og med den kommer nye tider. Ikveld skal kona i syklub, og saavidt jeg forstod var programmet meget omfattende den aften. Jennys sakfører hadde raadet hende til at søke skilsmisse. . . . Mossa var igjen blit forlovet, og Lilly var set sammen med en frygtelig kjæk herre. Med andre ord jeg kunde rolig ta mig en tur i Tjalves klublokale. Saa snart «hun» var gaat, lettet ogsaa jeg anker og paa veien ned over traf jeg vor gamle kasserer. Han var i et straalende humør, og i al fortrolighet fortalte han mig, at han hadde de bedste chancer til at bli gjenvalgt, og nu i denne eftermiddag hadde ogsaa Hansen som sidstemand kommet hæseblæsende op til ham direkte fra Amerika-baaten og bedt om undskyldning, fordi han paa grund av utenlandsreise hadde været forhindret fra at faa kontingenten betalt. Jeg gjorde ham imidlertid opmerksom paa jeg, siger kassereren med en viss overbærenhet, at saadanne bagateller kunde han tat med ro. Desuten er jo fristen 1ste februar, og idag har vi kun 26de januar. Dermed

staar vi utenfor vort prægtige klublokale. Uvilkaarlig maa jeg tænke paa den aften, da jeg sat der nede paa «Grand», hvor jeg hadde drømt om noget lignende; men jeg bringes snart tilbake til virkeligheten ved et venskabelig slag paa min skulder, og idet jeg snur mig, staar selveste formanden og ønsker mig velkommen til vort hjem, som han saa flot uttrykker sig. Han viser mig rundt i de rummelige værelser, hvor veggene er prydet med minderike billeder fra gamle dager og det sidste haarde race, fra store seire og bitre nederlag, altsammen minder som vidner om hvad medlemmer har gjort for at hævde sin kjære klubs farver.

«Ja du faar finde dig en plads enten borte hos de aller nyeste og høre hvor ivrig de lægger planer for kommende sæsong eller sammen med stafetlaget fra nittenhundre og den tid; men en ting siger jeg dig, forstyr endelig ikke bridegjængen der borte. Det maa du passe dig for.»

Merkelig paafund dette klublokalet, her føler alle sig saa godt til pas, her sitter Parelius N. og skryter av den yngste gutten som satte rekord i gutteavdelingen, mens Gundersen regnet ut, at det var den sværeste rekord. Lur kar han Finnerud. Gutten skulde vel aldrig været indstillet paa øvelsen, før han blev født vel.

Den ene kommer, den anden gaar; men er guttene klar over hvad som har skaffet dem dette hyggelige møtested? Jeg kommer igjen tilbake til den triste tid, da største post paa aktivasiden var utestaaende kontingent og største post paa utgiftssiden var avskrivning paa kontingent. Den gang kassereren gik med selvmordstanker og gutta kjedet sig hver paa sin kant. Men saa blev hver især sig sit ansvar bevisst, og kontingenten strømmet ind og interesserte medlemmer ofret nogen kroner paa de utlagte lister. Jeg blev forbauset over, hvor liten godvilje der i virkeligheten skulde til.

Dermed vandret jeg fornøiet hjem — — — og dermed er eventyret ute.

Nu bringes spørsmålet paa bane, skal vi eller skal vi ikke. Det bør ikke «komma i frågan». Kan vi, kan vi ikke. Selv sagt kan vi og et klublokale maa vi ha; men spørsmålet er hvem skal ta sig av saken: Et forslag har været oversendt styret, og styret har igjen henvendt sig til seniorklubben. Men tiden er gaat, og saavidt vites er intet svar indløpet, og hvad værre er, det maa formodes at intet er gjort. Men noget maa gjøres. Værsgod. Kom med forslag.

H. N.

Hjemmetræning.

Som man kanskje vil huske utsendte friidrettskomiteen ifjor tusenvis av eksemplarer av hjemmetræningstabellen, likesom tabellen ogsaa blev indtat

i avisene. Paa denne maate blev sikkert hundretusener gjort bekjendt med systemet for hjemmetræning. Her er det altsaa ikke midlene som mangler. Det det skorter paa er sikkert bare viljen og litt energi til at *begynde*. Gang paa gang er man gjort opmerksom paa, at grundlaget for al idrætstræning, det er hjemmetræningen, opmykningen, konditionen og den som vil bringe det noget videre i idræt kan ikke forsømme denne. — I Danmark levet der for aarhundreder siden en konge, som blev kaldt Valdemar Atterdag. Han hadde et ordsprog som lød slik: «Imorgen er der atter en dag.» Denne tankegang er det desværre umulig at ramme med straffeloven. Tyveri og mord er strafbare handlinger; men kunde vi faa væk dette: imorgen, tror jeg vi vilde komme længere end om vi blev kvit baade mord og tyveri. «Skitt vi venter til imorgen.» Denne sætning har dræpt flere gode forsætter og udmerkede planer end man har tal paa, og kunde vi bli enige om at fastslaa som valgsprog: «Nu», eller «straks», vilde det nok ikke vare længe før — ja, før banneret var vort.

En reise til Bergen.

Jeg kan ikke si, at jeg følte mig særlig oplagt, da jeg en fredag morgen i november steg av toget i Bergen for at delta i et tre dages boksestevne der. Jeg hadde hat et svare stræv med at «pine» mig ned 2 kg. og var endnu et par tre hg. for tung for vegten. Bedre blev humøret ikke, da det viste sig, at ingen var møtt frem for at ta imot mig.

Det blev at vandre gate op og gate ned i haab om at finde en av «B. A. K.s» folk, som kunde forklare mig paa hvilket hotel, jeg skulde indkvarteres.

Men som altid ellers, naar det er en man ser efter, fandt jeg naturligvis ingen, og jeg maatte da paa egen haand forsøke at finde frem.

Det gik jo det ogsaa; men da jeg endelig var kommet ind paa hotellet og faat anvist mit værelse, var klokken allerede blit $\frac{1}{2}$ 3.

Jeg hadde gaat ut fra, at veiningen der, som overalt andetsteds her i Europa, blev foretat kl. 3, og blev derfor meget forbauset, da italienerne, som bodde paa samme hotel, ikke gjorde det mindste tegn til opbrud, og at der ingen vert var at se.

Ved opringning til formanden i B. A. K., fik jeg til svar, at veiningen først fandt sted kl. 7 aften.

Nu var jeg imidlertid træt og slap efter nedpiningen, og da veining kl. 7 vilde bety, at jeg ikke fik spise før kl. 11 aften, svarte jeg ham, at hvis der ingen dommere var møtt op kl. 3, vilde jeg foreta veiningen selv. Klokken var saa vidt slaat 3 i turnhallen, da jeg indfandt mig der.

Nogen dommere var ikke at se; men ved at gaa rundt i salen og korridorene fik jeg samlet op 2 snekkere, 1 vaskekone og en liten gut.

Disse lovet velvilligst at kontrollere og attestere min vegt om nødvendig. Jeg var ikke helt sikker paa, om jeg holdt vegten; men heldigvis viste den 3 hg. under letvegt.

Da de 2 snekkere hadde sat sit navn paa mit papir, kom der en av klubbens medlemmer tilstede, og ogsaa han fik sætte sit navn under.

Skurekonen slap derfor at attestere; men jeg er hende like taknemmelig for det.

Jeg likte hende meget bedre end strilekjærringen, som samme eftermiddag kastet et par sild i ansigtet mit, fordi jeg syntes 50 øre kg. var dyrt for torsken hendes.

Merkværdig nok blev der ikke protestert noget større mot min litt eiendommelige veining om aftenen.

Rigtignok forsøkte endel av dommerne at gjøre ophævelser, men efter at ha set min lille papirlap, hvorpaa veiningens rigtighet var attestert, gav de sig forbausende fort; men nok tror jeg, at hvis jeg atter kommer til Bergen for at bokse, vil dommerne være tilstede kl. 3. Hvis ikke vil nok skurekonen, som var en meget resolut kvinde og vældig hyggelig, altid paata sig at utføre veiningen selv.

Alf Nyberg.

Bokselandskampen

mot Sverige utkjæmpedes i Stockholm søndag 30. januar sistleden. Til uttagningen hadde vi 3 mand med. Skedsmo seiret i sværvegtsklassen og blev saaledes vor repræsentant her og min personlige mening var at Reidar Johansen vandt fluevegten mot Lohne, Fredriksstad i en forøvrig jevn kamp og likeledes Alf Nyberg tydelig over Martin Johansen i letvekt. De to kampe var nok saa jevne og en av de 3 dommere hadde i begge kampe Tjalvisten som seierherre. Efter at ha set deres eventuelle svenske motstandere i aktion skulde jeg tro at Reidar Johansen hadde gjort det bedre end Lohne, som ikke passer sin kondition, men at neppe Alf Nyberg hadde gjort det saa godt mot Ture Westerberg som Martin Johansen.

I Stockholm blev Skedsmo veiet for eventuelt at gaa letsværvækt. Jeg hadde nemlig hørt at hans motstander «Isse» Levin skulde ha nerver og jeg fandt det kunde gjøre sin nytte at holde ham litt i uvisshet om hvem hans motstander vilde bli. Han møtte ogsaa til kampen tydelig nervøs, mens Skedsmo aapnet bataljen fuld av kamphumør og seiersvilje. Han var næsten for ivrig og dette resulterte i at han ikke fik plasert noget avgjørende slag, mens Levin der viste sig som en udmerket tekniker og meget kjap til sværvekter at være, fik ind det ene venstre og høire efter det andet og — i slutten av runden en kraftig uppercut mellem Skedsmos handsker. Til trods for at dette gjorde vor mand tydelig uklar, kom han op til anden runde med samme humør som i første, men Levin var nu koldere og bokset udmerket. Hans mange haarde træffere blev tilslut for meget for Skedsmo, som efter et sidste haardt høire kryss ikke magtet at komme paa benene inden 10 sekunder, tiltrods for den bedste vilje.

Jeg skal hilse og si at det var nogen spendende minutter i Stockholm Cirkus denne gang! Forholdet var jo at svenskerne tok de 4 letteste klasser paa rad. Dernæst vandt vi de 3 næste, lettungvekten ved Edgars fænomenale høire kryss paa Niels Eriksson. Man maa — om det nogen gang skal kunne brukes — benytte uttrykket i lyn fra klar himmel om denne præstation. Publikum hylte og skrek til Niels Eriksson: Slaan ut! Han er færdig! Mens svenskens

armer gik som møllevinger om ørene paa Edgar, som stod og svaiet mot taugene. De kjendte jo Erikssons slagkraft — men ikke Edgars, før — en kort høire — i en brøkdal av et sekund — og Edgar spaserte rolig tilbake til taugene, mens Eriksson ikke engang kunde løfte hodet. Sværvekten avgjørende! Skedsmo hid sig efter å børja; Levin tydelig nervøs. Vor mand starter, jager motstanderen foran sig, venstre, høire, venstre, jeg hører bak mig, hvor Martin, Arthur Olsen og de andre har tat plads: Vi vinner, vi vinner, han slaar'n ut, gaa paa, Skedsmo, la'n ikke faa ro, du vinner!!! Cirkus var en heksegryte og bedre blev det selvfølgelig ikke i anden runde, da Levin triumferte! Jeg har hørt meget publikum, men dette var det værste. I Kjøbenhavn ifjor kunde vi ha litt at lære av det danske, men av det svenske i Cirkus denne gang: «Fy fa'n», som «Massa» Sande sa saa ofte — den gangen.

f.

Fest med damer!

Lørdag den 19. ds. kl. 8 arrangerer vi en medlemsfest i 2den etage (cafeen) i Idrættens Hus. Lokalene er av den nye restauratør gjort meget hyggelige og vi skal selv sørge for godt jazzband og forøvrig gjøre alt for at lave en koselig klubfest.

For at flest mulig skal ha anledning til at delta, og for at saa mange som mulig skal kunne ta med sine «respektive» vil vi gjøre festen saa rimelig som det paa nogen maate er mulig.

Man kan tegne sig paa liste i friidrætsgruppens træningslokale paa Hægdehaugens skole, i bokselokalet paa Bislet eller til Bj. Th. Fjeld i telefon 21110.

Friidrætsstyret.

Indendørsmatch for juniors.

Efter initiativ av Tøien Turn & Idrætsforening er der besluttet avholdt en indendørsmatch for juniors mellem Tøien, Torshaug, Frogn og Tjalve. Statutterne er endnu ikke fastsat, men øvelserne blir:

Stillestaaende høidesprang.

Høidesprang med tilløp.

Stillestaaende længdesprang.

Kulestøt, begge hænder.

4×20 m. stafettløp.

Matchen blir avholdt i slutten av mars eller de første dage av april. En komite bestaaende av 4 mand, en fra hver forening, er nedsat, og disse arbeider nu med utarbeidelse av statuttene, likesom den ogsaa skal virke som arrangementskomite.

Vi haaber at alle juniors trener ihærdig for denne match og bringer seieren hjem for vor klub. Saasnt statuttene og de nærmere enkeltheter foreligger fra komiteen vil dette bli bekjendtgjort. Vel møt til træning paa Hægdehaugens skole hver mandag og fredag fra kl. 1/28—9. Idrætsstyret.

JOHAN JOHNSEN

Tjalves store sprinter er død!

Ved et uheld fik han slaat kokende vand over armen og en tilstøtende blodforgiftning gjorde det av med ham i løpet av et par dager. Blandt de mange fremragende idrætsmænd, vi har hat i de sidste 15 aar, var vel han den kraftigste og mest hærdede, og saa skulde det bli ham som først faldt bort.

Naar én av dem man stadig i endel aar har hat omgang med ikke er mere, kommer gjerne minderne og nu da Jo-Jo er død, dukker der op i erindringen en hel masse erindringer. — Først og fremst idrætsminder.

Johnsen var ikke med saa svært meget. Han maatte være sig selv bevisst at formen var i orden. Men naar han saa var med, blev det et resultat, som maatte fæste sig i ens erindring. Det er ikke mange tjalvister som har opnaadd saa *betydningsfulde* resultater.

Aaret 1918 var Johnsens fremfor nogen andens. Det var først i slutten av juni ved et stort internationalt stevne, som Ørnulf holdt, at han viste sig. Han hadde nedlagt et voldsomt arbeide paa at faa sammensveiset et stafetlag, — og mere fornøid over et resultat har han nok ikke været. *Selv* leverte han et av sine allerbedste løp, som førstemand paa laget og vekslingerne var kanskje de bedste som til dato er utført av norske lag. Det blev seier over det bedste klublag Sverige dengang kunde stille — og norsk rekord! Nu gik Johnsen ind for konkurranser for alvor. Det blev seier efter seier og baade «Idrottsbladet» og «Idrettsliv» regnet ham det aar for nordens bedste sprinter. Sin første store bedrift utførte han i Stockholm, hvor han slog Stockholms bedste løpere med 2 m. Ved landskampen i Kjøbenhavn blev han notert som nr. 2 efter Olav Frogner, men litt av hvert tyder paa at han ikke blev slaat og «Idrottsbladet» fastholder den dag idag, at Johnsen var nr. 1. To dager senere møttes Johnsen og Frogner i Malmø og her vandt Johnsen sikkert. Den seier, som Johnsen sikkert nok regnet for sin største, vandt han ved aarets sidste stevne, matchen om Bio-Film pokalen. Johnsen var plaget av en voldsom

hodepine og hadde svært liten lyst til at starte, men det hadde den største betydning for klubben at han deltok, og saa var han ræd for at det vilde bli feilagtig optat, hvis han trak sig. Han vinder over Frogner med ca. 1½ m. og fik tiden 10.9, sikkert nok den bedste tid som er opnaadd paa Dæhlenengen. Sin bedste tid — 10.7 — opnaadde Johnsen ved et stevne i Malmø i 1919. Ved denne anledning slog han gøteborgeren Steen, som dengang blev regnet for Sveriges bedste sprinter.

Det var vel med et bittert sind at Johnsen trak sig tilbake fra idrætten efter Olympiaden i Antwerpen 1920. Men det hører ikke hjemme her at komme nærmere ind paa den saken. Vi som kjendte ham og som kjendte omstændighetene kan dog ikke nok beklage at en saa fremragende idrætsmand skulde faa sin bane avsluttet paa den maate. Johnsen ansaa det som en æressak at ofre sig for andre, og det var vel grunden til at saken fik den utgang som den fik, men man kan dog ikke komme væk fra at ledelsen ved den anledning viste en sjelden mangel paa at kunne se stort paa tingen.

Johnsen blev av utenforstaaende anset for at være vanskelig at ha med at gjøre. Dette var en stor misforstaaelse. Aarsaken til denne antagelse skrev sig vel fra at han altid sa sin mening like ut; — at snakke andre efter munden kunde aldrig falde ham ind. — Vi, som hadde med ham at gjøre, tok ikke hans ofte skarpe uttalelser saa alvorlig, men satte i virkeligheten pris paa dem. Vi visste nemlig alltid hvor vi hadde ham.

Før dette avsluttes bør man dog mindes det som vi tjalvister syntes var det allerbedste ved Johnsen, — den hjælpsomhet han alltid viste overfor guttene. Vort udmerkede stafetlag var resultatet av hans arbeide, det stod saalænge han var drivkraften. Og mange av vore yngre idrætsmænd har nok ham at takke for, at det blev til noget med dem.

Johnsen var likesaa fremragende som kamerat som han var som idrætsmand. Derfor vil han mindes saalænge der findes tjalvister.

S. G.

Ordinær generalforsamling

avholdes i Idrættens Hus (blaa sal)

onsdag den 16. februar kl. 8 aften (præcis).

Til behandling foreligger:

- 1) Aarsberetning.
- 2) Regnskap.
- 3) Indkomne forslag.
- 4) Valg.
- 5) Eventuelt.

Medlemmerne bedes møte præcis av hensyn til at der denne gang foreligger meget til behandling. Bl. a. vil spørsmålet om eget klublokale bli bragt paa bane.

Oslo, 7. februar 1927.

Idrætsklubben «TJALVE»,

Oslo.

Paa familiens og egne vegne maa jeg faa lov til at takke Idrætsklubben Tjalve for al den deltagelse som blev vist ved min elskede mands død og begravelse.

Hjertelig tak
Ruth Johnsen.

Efter gymnastikken kan man drive sine specielle øvelser efter behag indtil kl. 9.

Altsaa er alle Tjalvistenes møtested hver mandag og fredag kl. 1/28 Hægdehaugens skole. Ta med dragt, turnsko, saape og haandklæde, og husk at den træning dere gjør unda nu kommer godt med naar konkurransene begynder om nogen maaneder.

Idrætsstyret.

Tjalvister!

Er det nogen av dere som ønsker at være dommeraspiranter i sommer, saa meddel dette hurtigst.

Likeledes bedes de kretsdommere som i sommer vil avlægge prøve for forbundsdommergraden at meddele dette til

IDRÆTSSTYRET

Asbj. Andresen, telefon 15810, eller

Bj. Th. Fjeld, telefon 21110.

Klubmerket.

Kanske den viktigste sak paa generalforsamlingen blir behandlingen av forslaget om nyt klubmerke. Det utkast som paa friidrætsgruppens generalforsamling vandt stemning for sig, er bearbeidet nærmere og vil foreligge i prøver. Man kan se det paa tryk i dette nummers titel, men medlemmene maa ikke dømme det efter den prøve. Merket tar sig nemlig meget bedre ut i emalje.

Indendørstrening, gymnastik.

Fra og med mandag 31. januar vil der i Hægdehaugens skoles gymnastiksal i Sporveisgaten 20 hver mandag og fredag fra kl. 1/28 bli drevet et gymnastikparti under ledelse av vort medlem Hans Balstad.

Seniorklubben

har møte i Idrættens Hus, kabinettene i 2. etage, tirsdag 15. februar kl. 8.

Medlemsbladet.

Forskjellige lykkelige omstændigheter, som vi først og fremst kan takke Sommer for, har gjort at vi nu kan gaa til stadig utsendelse av et 8 siders nummer. Men til et saapas stort blad trænges det temmelig meget stof, saa meget at det er tvilsomt om redaktionen kan magte alt sammen.

Vi maa derfor henstille til medlemmerne at de i større utstrækning end før tilgodeser bladet med interessante artikler. — Artiklene bør være kortfattede og med gode points. Redaktionen sætter særlig stor pris paa morsomt fortalte oplevelser som f. eks. Nybergs i dette nummer.

Viktige spørsmål bør drøftes mere end hittil. For at sætte medlemmerne paa glid i denne retning fremsettes følgende spørsmål, som vi haaper flest mulig av medlemmerne gir sin utredning:

1. Hvorfor bør vi ha et klublokale?
2. Hvad bør vi gjøre for at møte sterkest mulig til Holmenkolstafetten?

Det første spørsmål kan bli aktuelt med det aller første og det andet kommer næsten for sent. — Men — bedre sent end aldrig.

Klubrekordene.

I fortegnelsen i «julenummeret» over klubrekordene var desværre stavsprangsrekorden faldt ut. Den er paa 3,25 m. og indehaves av Øivind Jensen.

Vor rekordliste er usædvanlig god, saa god at det neppe findes forening i Skandinavien som kan fremvise en bedre.

For et par aar siden foretok «Idrottsbladet» en innsamling av rekordlister og bladet bekjendtgjorde ogsaa en hel del svenske foreningers. — Vi fik ogsaa en anmodning om at indsende vor, noget som vort idrætsstyre utførte omgaaende. Merkelig nok har vi ikke set noget til den i «Idrottsbladet», likesom det blev helt stop med videre bekjendtgjørelser av saadanne lister. — Det er fremsat mange gjetninger i denne anledning. Blandt mange andre er ogsaa den fremkommet, at «Idrottsbladet» som i egen indbildning regner sig for at være verdens ærligste, redeligste, mest upartiske og nøytrale idrætsorgan, synes den er for god.

Nye medlemmer i 1927.

1. E. Røien, 2. Knut Foss*, 3. Harald Samuelsen*, 4. William Jørgensen*, 5. Gunnar Frey, 6. Vidar Spilhaug.

* Ungdomsavdelingen.

Du skaffer dig
selv og styret
mange ærgrelser
ved ikke at
betale din kon-
tingent i tide.

Dagens viktigste tema.

Jeg skulde nødvendigvis ha fat paa Eivind Rasmussen for at faa nogen opplysninger om en pokal han engang hadde vundet som første nordmand der greide 1500 m. paa under 4.10. — Det var heldigvis ikke forbundet med store vanskeligheter at træffe ham. Jeg snublet nemlig i ham med det samme jeg kom ut av porten. Etterat de gjængse nytaarshilsener var utvekslet fik jeg efter en hel del bryderi pumpet ham for det jeg skulde ha greie paa. Rasmus liker ikke at snakke om sig sjøl, endda mit spørsmål gjaldt en meget stor hændelse i norsk friidræt, nemlig hans seir over Joe Ray.

Det var ikke vanskelig at forstaa at Rasmus hadde lyst til at snakke om noget, og da jeg endelig var færdig, brøt det løs.

Nu maatte vi se at faa sving paa forberedelserne til Holmenkolstafetten. Vore haardeste konkurrenter hadde begyndt træningen allerede, saa nu gik det ikke an at lure unda længer. — Vi hadde da saapas mange fremragende løpere at det var meningsløst at slippe pokalen fra sig uten at bite litt igjen.

Han mente at guttene burde træne paa forholdsvis korte avstander og dermed være istand til at faa farten mere op. Vore terrængløpere blev for træge ved den ene søndag efter den anden at løpe mere end milene. Gutta maatte bestemme sig til at være i

topform til Holmenkolstafetten og derfor sløife et par terrængløp.

Den sidste maaneden før løpet burde disponeres til uttagninger. Disse var det greiest at avvikle paa banen. Helst burde det være et par uttagninger for hver distance, saa at man var sikre paa at faa de dygtigste placert paa sine bedste distancer.

Selv hinket han i øieblikket paa et ben, men det rettet sig vel igjen. Han skulde i alle fald gjøre sit for at være i brukbar form, hvis klubben hadde anvendelse for ham.

Rasmussen sier aldrig for meget. Man kan vel derfor være sikker paa at regne med ham naar den store dag kommer. Vi har jo ogsaa Reidar Anderssen igjen nu, og han har lovet at gaa ind for stafetten. — Vor unge stab faar nok staa i nu, hvis ikke gamlekarene skal gjøre dem tilskamme.

Skulde det ikke være en ide for idrætsstyret at faa Rasmussen, Reidar Anderssen og Jansen til at ta sig av forberedelserne? Det burde være værd et forsøk.

Tanke.

Forlovelse.

Med juleflommen utkom meddelelse om en ceber forlovelse, nemlig

frøken *Margit Johansen*, Bislet

og

Sverre Helgesen.

Vi gratulerer!

Saavidt os bekjendt har frk. Margit vundet en hel del Norgesmesterskap i kunsløp, ialt 7, og den store præmiesamling forøvrig tæller ikke mindre end 5 kongepokaler.

Paa den anden side har jo ogsaa Sverre puslet litt med idræt og regnes for Norges bedste i forrige sæsong.

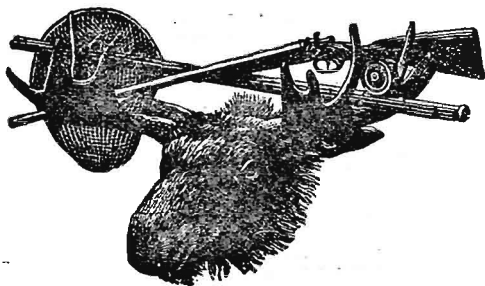
I og med denne forbindelse skulde vel alle betingelser være tilstede for utnyttelse og fremme av den meget omskrevne «idrætskultur» og vi venter spændt paa de næste skridt for virkeliggjørelse av «overmennesket».

AKTIESELSKABET "CLICHÉ"

REPRODUKTIONSANSTALT

DISPONENT: MAURITZ IVERSEN

10 PILESTRÆDET 10

Alt utstyr

for

Idrett og sport

LUDV. TORGERSEN & CO. A/s

Etablert 1874

Stortingsgaten 4 - Oslo

Telef. 22733

Tjalvister!

Benyt de forretninger, som averterer i medlemsbladet.

Syvertsen & Hansen

Kirkegaten 34^V Oslo Telefon 20625

Specialitet: Mapper og Æsker

Bokbinderi – Trykkeri – Linieranstalt

Protokolfabrik

Vinter- og Sommer- sportsartikler

Forlang katalog

L. H. HAGEN & CO. A/s

Tjalvegutternes leverandør av
sportsartikler er

A/s HAKO

Prinsensgt. 26^B

Telefon 21110

Juvelerforretningen Perlen A/s

Torvet 2

Guld, Sølv, Tinn og Plet

Bedst arbeide til billigste priser

Lommekniver, Slirekniver, Sakser,
Haarklippemaskiner, Barberknive
og Barberhøvler anbefales

NILS BREILID

KARL JOHANS GT. 6

Benklær, Trøier, Sko

faaes hos

OSCAR WIGER

Telf. 70464

Schous plass 7

Telf. 70464

Hallstein Bjerke

Tobakshandel

Telef. 15374

Søgaden 22

Telef. 15374

Wilhelm Blystad

Baad-, Veke- & Sytraadfabrik

— Etableret 1906 —

Kontor og Fabrik: Sandakerveien 52, Oslo

Telefoner: 32065 og 38406

B o k s e h a n s k e r
Av Brustad's model er bedst.

NB. Paase at hanskerne er merket med vort firmanavn.
De bedste apparater for hjemmetræning og mosjon er

Terry's Expanders.

Føres paa lager i alle styrker
— Forlang Vintersportskatalog —

A. GRESVIG

VAABEN-OG SPORTSFORRETNING
CYKLEFABRIK
KRISTIANIA